

TÔI ĐƯA EM SANG SÔNG

NHẬT NGÂN & Y VŨ

SLOW

Tôi đưa em sang sông, chiều xưa mưa rơi âm thầm, để thấm ướt chiếc áo

xanh và dẫm ướt mái tóc em. Nếu xưa trời không mưa, đường vắng đâu cần tôi

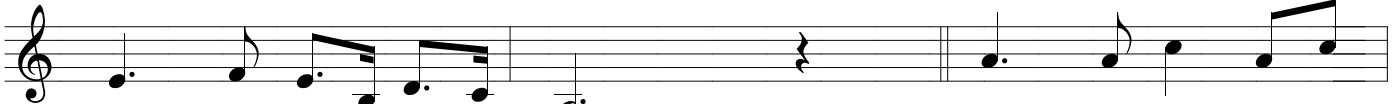
đưa, chẳng lẽ chung một lối về, mà nỡ quay mặt bước đi. Tôi đưa em sang

sông, bàn tay nâng niu ân cần, sợ bến đất lấm gót chân, sợ bến gió buốt trái

tim. Nếu tôi đừng đưa em, thì chắc đôi mình không quen, đừng bước chung một lối

về có đâu chiều nay tôi buồn.

Rồi thời gian lặng lẽ

G Am F

trôi dời tôi là chiến binh đi bốn phương trời.

F C C7 F

Mà dời em là cánh hoa thì bao người ước mơ đưa đón trông

E E7 Am E7

chờ. Hôm nao em sang ngang, bằng xe hoa thay con thuyền, giờ phút cuối đến tiễn

Am E7 Am G

em nhìn xác pháo vương gót chân. Gót chân ngày xa xưa, sợ lấm trong bùn khi

F E E7 Am

mưa, nàng đã thay một lối về, thay cả bàn tay đón đưa.